

Scheepvaartverkeerswet

Veld	Invulling	Uitleg
ID:	1	
Titel:	Scheepvaartverkeerswet	
Type:	Wet- en regelgeving	
Dekking:	Nationaal	
Officiële naam:	Wet van 7 juli 1988, houdende algemene regeling met betrekking tot het scheepvaartverkeer op de binnenwateren en op zee	
Verwijzing:	http://wetten.overheid.nl	
Begin-/eindjaar:	Datum aanname: 07/07/1988 Datum inwerkingtreding: 01/09/1988	
Bevoegd gezag:	Minister van V&W, burgemeesters en wethouders, gedeputeerde staten	<p>Voor de toepassing van de Wet en daarop berustende bepalingen is het bevoegd gezag, indien het betreft een scheepvaartweg in beheer bij:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Het rijk: Minister van V&W; 2) Een provincie: gedeputeerde staten; 3) Een gemeente: burgemeester en wethouders; 4) Een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen: het dagelijks bestuur. <p>Alle scheepvaartwegen op de Noordzee zijn in beheer bij het Rijk en vallen dus onder de bevoegdheid van de Minister van V&W. Hierop bestaat een uitzondering: burgemeester en wethouders van kustgemeenten zijn het bevoegd gezag met betrekking tot het gedeelte van de Nederlandse territoriale zee dat binnen het gebied van de betreffende gemeente is gelegen. Het gaat hier om de 1 kilometer zone in de territoriale zee. Gemeenten hebben echter deze bevoegdheid niet waar het gaat om (aangewezen) routes die van belang zijn voor het doorgaande scheepvaartverkeer en van of naar Nederlandse havens, alsmede militaire oefengebieden (artikel 2(2)). In deze laatste twee gevallen is de Minister van V&W wederom het bevoegd gezag. Dergelijke routes en gebieden zijn tot op heden niet aangewezen.</p>
Status:	Vigerend	
Toepassingsgebied:	Territoriale zee, EEZ	De Wet is van toepassing op voor het openbaar scheepvaartverkeer openstaande binnenwateren en territoriale zee, daaronder begrepen de daarin aanwezige waterstaatwerken (artikel 1(d)). Daarnaast biedt de Wet de basis voor het stellen van nadere regels inzake deelnemen aan het

Veld	Invulling	Uitleg
		scheepvaartverkeer door Nederlandse schepen in volle zee en op alle niet-Nederlandse (bevaarbare) wateren die daarmee in verbinding staan. Dit laatste is niet van toepassing indien voor die wateren afwijkende regels zijn gesteld door bevoegde autoriteiten van een andere staat (artikel 20). Tevens vormt de Wet de basis voor het stellen van nadere regels ter uitvoering van IMO verdragen of besluiten (en andere bevoegde internationale organisaties) voor de ordening van scheepvaartverkeer in scheepvaartroutes voor de Nederlandse kust buiten de Nederlandse territoriale zee (artikel 21).
Consequenties beheerspraktijk:	Geen	
Kruisverwijzing:	<ul style="list-style-type: none"> • Beleidsnota scheepvaartverkeer Noordzee, op koers • <i>Verdrag inzake internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, 1972</i> • <i>IMO besluiten aangaande scheepvaartverkeer</i> 	De Scheepvaartverkeerswet dient als basis voor de implementatie van verdragen of besluiten van de volkenrechtelijke organisaties (met name IMO) die betrekking hebben op de ordening van het scheepvaartverkeer in scheepvaartroutes voor de Nederlandse kust. Tevens bepaalt de Wet dat van het bepaalde in de Wet wordt afgeweken, indien verdragen of besluiten van volkenrechtelijk organisaties waaraan Nederland is gebonden daartoe nopen (artikel 23). Hierbij zijn met name het Zeerechtverdrag en besluiten genomen binnen de IMO van belang.
Uitvoerende wetgeving:	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Besluit van 7 november 1989, houdende het van toepassing verklaren van de Internationale Bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, 1972</i> • <i>Besluit van 27 februari 1996, houdende vaststelling van aanvullende bepalingen voor de scheepvaart in de territoriale zee (Scheepvaartreglement territoriale zee)</i> 	Naast deze besluiten is er nog een groot aantal andere uitvoerende besluiten gebaseerd op de Scheepvaartverkeerswet, zoals bijvoorbeeld de meldings- en loodsplichtbesluiten.
Trefwoorden:	Scheepvaart; recreatie en toerisme	

Essentie:

De Scheepvaartverkeerswet is een kaderwet die de basis vormt voor het reguleren van het scheepvaartverkeer op de Nederlandse binnenwateren en in de territoriale zee, alsmede voor de ordening van het scheepvaartverkeer in scheepvaartroutes voor de Nederlandse kust gelegen buiten de territoriale zee (naast de Nederlandse EEZ ook aan de EEZ aangrenzende gebieden). De bepalingen van de Wet voorzien hoofdzakelijk in de mogelijkheid om hiervoor bij AMvB nadere regels te stellen. De Wet vormt tevens de basis voor het stellen van regels ter uitvoering van verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties (hoofdzakelijk de Internationale Maritieme Organisatie) met betrekking tot het deelnemen aan het scheepvaartverkeer door Nederlandse zeeschepen in volle zee en op alle niet-Nederlandse wateren.

De bevoegde instantie voor de toepassing van de Wet is voor de op de Noordzee aanwezige scheepvaartwegen de Minister van V&W en de door deze aangewezen bevoegde autoriteiten. Burgemeester en wethouders zijn het bevoegd gezag voor het verkeer van schepen en andere vaartuigen in het gedeelte van de Nederlandse territoriale zee (1 kilometer uit de kust) dat is gelegen binnen het gebied dat bij hun gemeente is ingedeeld (met uitzondering van aangewezen routes die van belang zijn voor het doorgaande scheepvaartverkeer, van of naar Nederlandse havens, en militaire oefengebieden). De Wet is van toepassing op het verkeer van alle types schepen en andere vaartuigen (inclusief de recreatievaart).

Kern van de Wet wordt gevormd door Hoofdstuk 2 dat de algemene bepalingen bevat voor de ordening van het scheepvaartverkeer op de Nederlandse binnenwateren en in de territoriale zee. Hoofdstuk 2 voorziet in de mogelijkheid om nadere regels bij AMvB te stellen. Het betreft hier regels omtrent verkeersreglementering (algemene regels aangaande verkeersdeelneming, verkeersstekens en bekendmakingen; verkeersaanwijzingen; en bijzondere regels voor aangewezen scheepvaartwegen) en het loodsen van schepen. De Wet somt tevens de belangen op waarvoor deze middelen gebruikt kunnen worden.

De overige hoofdstukken van de Wet hebben betrekking op:

- Het verstrekken van gegevens door aangewezen categorieën schepen ten behoeve van statistiek (Hoofdstuk 3);
- Het stellen van regels met betrekking tot het gebruik van scheepvaartwegen door personen die zich anders dan op een schip te water bevinden (Hoofdstuk 4);
- Het stellen van regels met betrekking tot de uitvoering van verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties (Hoofdstuk 5);
- Dwangbepalingen (Hoofdstuk 6);
- Straf-, opsporings- en politiebepalingen (Hoofdstuk 7);
- Bijzondere bepalingen (Hoofdstuk 8).

De Wet is onder andere uitgewerkt in het Scheepvaartreglement territoriale zee dat nadere regels bevat voor de ordening van het scheepvaartverkeer in de territoriale zee. Het gaat hierbij onder meer om voorschriften omtrent de meld-, uitluister- en communicatieplicht; de mededelingsplicht bij ongevallen; bijzonder transport, evenementen, en het voor anker gaan. Daarnaast bevat het reglement onder andere de grondslag voor bepalingen omtrent tijdige melding als voorwaarde voor het binnenvaren van havens, ankerplaatsen en laad- of losinrichtingen.